

Blad: "Spiritueel met paarden", 3 maart 2008, uitgeverij Ridaire.

Interview met Bianca Boonacker

Door Laura Möller

De zon schijnt warm op onze gezichten, het is een schitterend mooie voorjaarsdag, terwijl het pas begin februari is. In de knusse woning van Bianca Boonacker vraag ik haar het hemd van haar lijf. We zouden samen lunchen en daarbij het interview doen, maar na twee uur heeft Bianca nog maar één hap op, ze is enthousiast en ze heeft veel te vertellen...

Bianca is een veelzijdige vrouw, alles wat ze gedaan heeft in haar leven kan niet anders dan leiden tot wat ze nu doet: werken met mensen en paarden. Een korte samenvatting van haar leven: van jongs af aan met paarden, vooral de minder handelbare bezig geweest, creatief therapeut drama, artiest zowel zonder als met paard, gereden in allerlei shows en in het land van Ooit, acrobatiek, vergevorderd inde Alexander techniek, circuskunsten met paarden, paarden beleerd, lessen en cursussen gegeven, Centered Riding, opleiding gevolgd bij Klaus Hempfling, volgt opleiding Master Saddle Fitting Consultant en ga zo maar door. Hieronder volgt een samenvatting van het interview, het zou teveel zijn alles te noteren, ook al heb ik die neiging wel; alles wat ze zegt "makes sense".

Samen opstaan

De slotvraag van het interview lijkt met een mooie om op papier mee te beginnen. Ik vraag Bianca **waarom we zo graag op paarden willen rijden?** Bianca: "Ik denk dat paardrijden een diep verlangen aanspreekt in ons, als kind aangetrokken te zijn tot een paard, het gevoel wat we vroeger ervaren hebben, toen we voor het eerst op een paard zaten. Het geeft ons een machtig en vrij gevoel geeft, verbonden te zijn met een paard, verbonden met een enorme levenskracht.. Verder vrees ik dat het paard ook een voertuig voor ons ego is. "Kijk eens wat ik kan, kijk eens hoe ik met mijn paard kan omgaan". Helaas is er vaak meer waardering voor iemand die een woeste hengst kan handelen dan iemand die een lief braaf paard heeft en niet opvalt".

Wat is je belangrijkste boodschap in je lessen?

“Het bereiken van harmonie en het beste te halen uit de mens en paard.

Het allerbelangrijkste echter is de mens weer te leren voelen, kijken, waarnemen en leren afstemmen. Hoe voelt ruimte, geluk, liefde?. Hoe ziet pijn eruit bij een paard. Mensen zoeken vaak oorzaken buiten zichzelf. Ik kan geen wonderen verrichten, wel mens en paard helpen herinneren aan wie ze zijn, zodat het wonder toch kan ontstaan. Het paard helpt hierbij en maakt realiteit zichtbaar”.

Het gaat dus niet alleen over paardrijden?

Open deur: “Nee, het gaat over het hele leven, de structuur en de kern van het leven. Zodra iets moeilijk wordt klopt het niet. Wat waarachtig is geldt voor iedereen. Het maakt dus niet uit of het gaat om paardrijden of timmeren van een kast. Wat je kan helpen is om je af te vragen of iets eenvoudig is of je af te vragen hoe het in de natuur gaat. Ik haal veel wijsheid uit de natuur en uit taal, dat zijn voor mij een soort oer informatiebronnen”.

Klinkt alsof de mens zichzelf erg dwars zit?

“Het is al terug te vinden in de taal en de manier waarop wij iets benoemen. Wij hebben een wonderlijk idee van wat een probleem is. In Probleem zit ‘embleem’, oftewel etiket. Een probleem is er dus voor om zichtbaar te maken wat er áchter zit, wat er aan de hand is. Wij gaan zoeken naar een oplossing. En wat doet een oplossing? Het verdunt het probleem totdat het onzichtbaar is, echter de kern is er nog. Kom je iets tegen, en dat is onvermijdelijk, Stop en Wacht en kijk wat het je te zeggen heeft. Zie het als cadeau, het laat je namelijk zien wat er Is.

Neem bijvoorbeeld het idee: eikenboom. Ik wil een mooie grote eik. Wat moet ik daarvoor doen? Een eikeltje in de grond stoppen en het geven wat het nú nodig heeft. Precies genoeg water en licht en mogelijkheden om te groeien. Geeft het niet te veel water of te veel kunstmest omdat je sneller een grote boom wilt hebben. Dan rot de eikel weg. Groeien en veranderen is inherent aan het leven, dat hou je niet tegen. Dé manier om het proces negatief te beïnvloeden is meer doen dan wat er nú nodig is. Wij zijn vaak niet tevreden met een twijg, of we hebben haast. Hoe zou dat zijn voor de boom? Wat voor effect zou dit hebben op een paard (of op jezelf)?

Ik ken Bianca al een jaar of zeven en het is mij duidelijk dat ze een enorme ontwikkeling heeft doorgemaakt in haar werk met paarden. **Nieuwsgierig ben ik om te weten wat dat heeft veroorzaakt en hoe ze dat heeft gedaan?** Bianca: “het grootse verschil is innerlijke rust. Toen was ik bezig met het zoeken naar antwoorden, zoeken vanuit een behoefte dat je het anders wilt. Echter het was een op zoek gaan in een nieuwe wereld op de oude manier van zoeken. Om een voorbeeld te noemen: je ziet nu vaak mensen zich verliezen in Natural Horsemanship, ze proberen antwoorden te vinden in een nieuwe wereld, maar duiken erin op de oude manier. En die houdt je er vanaf, van een antwoord. Het staat vinden in de weg, Vinden is in die zin geen activiteit, het vind plaats in het hier en nu. Mijn paard Theo (zie foto) heeft me er heel erg mee geholpen, hij leerde mij mijn innerlijke intuïtie te herkennen. In het dagelijks leven kan je het luisteren naar jezelf in kleine dingen terug vinden en oefenen, Luister naar jezelf, leer je intuïtie herkennen en luister naar je lijf. Neem kleine zorgvuldige stappen. Het is net als in Alladin en de wonderlamp Je vindt dus niet een mooie wonderlamp, maar roestige kleine lampjes, die met aandacht een wonder worden.

Begrijp me niet verkeerd, zegt Bianca ineens. Het is dus niet zo dat je niets hoeft te doen, het is keihard werken., omdat je het anders doet dan je gewend was.

Even terug naar de paarden, wat betekent dat voor jou in de praktijk?

“Dat ik de paarden train naar wat ze nù kunnen, niet meer en niet minder. Het verder komen gaat dan vanzelf. Stel een paard heeft een slechte achterhand dan wijs ik hem erop in de training hoe hij die kan gebruiken. Niet dwingen, het begint met 1stap, dan 2. Kijk naar de jonge paarden, hoe die vaak ingereden worden, men wil zo snel mogelijk een mooie bovenlijn. Hij moet dragen en voldoen aan een plaatje in ons hoofd. Wat mij betreft moet hij eerst bewegen, vrijheid, soepelheid en handigheid opbouwen, zijn lijf ervaren, iemand worden”.

Kan je een voorbeeld noemen? Bovenstaande is erg abstract.

“Er komen veel mensen bij mij met problemen met hun paarden en getraumatiseerde paarden. Een paard dat me veel heeft gedaan was een jong beschadigd paard. Als je hoorde wat hij had meegemaakt kon je eigenlijk alleen maar huilen en je schamen voor de mensheid. De huidige eigenaar wilde het paard redden en heeft hem gekocht, echter hij kon er niets mee. Het paard was niet ingereden, stond in de wei en was niet te benaderen. Of ik er iets mee kon? Ik heb gezegd dat ik het wilde proberen, maar dat ik niet wist of ik het kon” En? “Het paard, rende weg zodra hij een mens zag, tja en wat te doen als er 100 meter tussen jou en het paard zit? Hoe kom ik in de buurt? , denk je dan. Maar de eigenlijke vraag die je stellen moet is: Hoe kom ik dichterbij mezelf? In mijn lijf? Als jezelf gaan staan, niets willen, alleen maar zijn. Contact maken door niets te vragen, alleen maar als mezelf gaan staan. Hier en nu. Dit is wat ik ben meer is het niet, minder ook niet. De keuze is aan het paard, je hoeft niets, als je het niet doet is het ook goed. Het wonder geschiedde, op die hele grote afstand ontstond contact, het paard kwam naar me toe en drukte zijn neus in mijn handen. Vervolgens ben ik met mijn handen over hem heengegaan, (inmiddels was ik er achter dat ik meer met mijn handen kon en paarden daarmee dingen kon vertellen). Ik vertelde hem dat het klopt wat hij meegemaakt en gevoeld had, dat mensen zo kunnen zijn. Door vooral niets van hem te willen, liet hij mij toe. Hij had enorm veel spanning in zijn rug en nek, was altijd alert geweest, altijd met hoofd in de lucht. Altijd onder spanning. Ik heb hem laten voelen dat hij ruimte kan maken in zijn spieren. Helpen herinneren aan de ruimte die hij ooit had”. Zo is het begonnen.

Ik vind het pijnlijk jammer dat veel mensen de join-up als truc misbruiken, paard wordt rond gejaagd, net zolang totdat hij toegeeft. In een ronde bak nog wel! Ik werk nooit in een ronde bak, je kunt een paard niets leren in een ronde bak. Wat je eigenlijk met de join-up doet, op die manier uitgevoerd, is snijden in zijn ziel; hij komt wel, maar hij als komt, is hij al minder paard.

Het paard uit het voorbeeld is uiteindelijk ingereden en verkocht. Hoe heb je dat gedaan? “Ik ben heel huiverig om daar iets over te zeggen omdat ik bang ben dat mensen het als methode gaan gebruiken, net als de join-up”.....Ik heb hem geleerd oplossingen in zichzelf te zoeken in plaats van buiten zichzelf. Daar komt het in de kern op neer. Dat was bij dit paardje snel doorgedrongen. Vervolgens zodra hij de neiging had te vluchten heb ik die reactie patronen omgekeerd onder andere door te ontspannen als hij leek te gaan stoppen met vluchten. Het paardje kreeg de mogelijkheid om op mij aanleuning te nemen en dat deed hij ook.
“

Voor hij verkocht werd ben ik gaan testen of hij de chaos die de meeste mensen creëren aankon en ben ik express dingen fout gaan doen. Het paard reageerde door te doen wat het meest leek op wat de mens vroeg ipv te vluchten. Hij was klaar voor de grote wereld op betrouwbare eigen benen. Hij is goed terecht gekomen, later nooit meer wat van dit paard gehoord.

Vaak wordt er van een paard gezegd: hij is zus of is zo. Wat een paard laat zien, zijn Gedrag is een optelsom van zijn karakter en de omstandigheden tot nu toe. Wat hij laat zien is dus niet zijn karakter. Stel dat een paard altijd heel erg in verzet is. Dan is hij niet koppig, dan spreken wij alleen dat deel van zijn mogelijkheden aan.

En hoe zit het met Swinger (mijn verzorgpaard) de ontwikkeling loopt vrij langzaam?

“ De uitdaging met Swinger is hem in het hier en nu te houden. Hij is heel goed in de automatische piloot. Hij is 19 en heeft al heel zijn leven problemen met mensen op zijn eigen manier opgelost. Verder is hij van een ander, hij is niet van jou, op de een of andere manier is de invloed die de eigenaar heeft groot. Alsof het bij Swinger op een diepere laag blijft hangen. Je moet werken met grenzen, omdat je niet de eigenaar bent, je kan niet alles doen wat jij wilt, je hebt geen carte blanche”..

Kan je nog wat voorbeelden noemen , bijvoorbeeld met betrekking tot rijden?

Veel mensen vechten met hun paard, tijdens het rijden of op de grond. Dat kan in kleine dingen zitten, een terugwerkende hand, zelf niet nageven. Mogelijk is het een gebrek aan vertrouwen van de ruiter of een manier om je eigen fysieke kracht te ervaren, je ego. Terwijl het ook op een andere manier kan. Iets heel anders is het verlangen van mensen om anders te willen dan ze hebben. Die zoekende onrust. Kijk naar je paard, als hij het goed doet op dit bit waarom er een andere in hangen. Je ziet nu zoveel mensen die omdat het nieuw is overstappen op bijvoorbeeld natuurlijk bekappen, terwijl ze er van te voren niet goed over nadenken wat ze veranderen en wat ze willen met het paard. Andersom ook het klakkeloos beslaan van paarden. Niet elk paard heeft ijzers nodig. Ik zie vaak ruiters die zelf van een methode houden een paard kopen en vervolgens er vanuit gaan dat het paard en die methode samen functioneren. Kijk naar zijn bouw, waar heeft hij behoefte aan? Hoe vaak zie je niet dat als een paard iets moeilijk vindt het eindeloos herhaald wordt. Aanspringen in een bepaalde galop bijvoorbeeld. Als iets mis gaat is herhalen het slechtste wat je kunt doen! Je werkt eerst aan een horizontaal evenwicht met veel beweging, en wat makkelijk is voor het paard benut je, wat moeilijk is doseer je”.

Als ik jou zo hoor en bezig zie met de paarden dan vraag ik me af wat ik nog doe met paarden, Ik doe zoveel dingen fout!

“Er is geen boom in de natuur die een andere boom wil zijn: hmm ik ben een eik en zou graag zo’n mooie berk willen zijn”. Je schiet op je eigen ziel als je zo denkt en handelt. De eerste stap, is die stemmen herkennen en liefdevol retour afzender te sturen. Het is een richtingaanwijzer, die gedachten, herken je ze en doe je er iets mee, dan neem je verantwoordelijkheid. Dat is keihard werken op een andere manier. Ik ben heel goed gaan luisteren naar mijn lijf, waar zit spanning, waarom, wat zit erachter. Angst? Onrust? Ook jaren van geen Tv en veel alleen wonen heeft mij goed gedaan. De vorm ontstaat uit die inhoud. Net als in de natuur. Jaren geleden wilde ik vorm sneller dan hij kwam. Ik was ineens boos dat mijn inhoud niet sneller zichtbaar werd, wist niet goed hoe je van inhoud naar vorm komt. Doe je dat geforceerd sneller, dan krijg je lege dozen. Dat leerde ik van iemand die ik heb ontmoet, iemand met enorm veel vorm (lees materie). Geforceerd een bepaalde vorm willen gaat altijd ten koste van iets (bijvoorbeeld het paard!) “.

Klassieke dressuur is volgens Bianca de enige methode die als systeem bescherming in zichzelf heeft. Laat het paard de voorwaarden niet zien, dan vraag je de oefening niet. Dan ga je werken aan de voorwaarden.

Lippizaner Theo (zijn echte naam natuurlijk anders) en zijn buurvrouw Tinker Tripple

Ik heb het idee dat vroeger er veel minder problemen waren?

“Toen had het paard nut van levensbelang. De ridder had een paard nodig voor zijn strijd en de boer om het land te bewerken, de mens om zich van a naar b te verplaatsen. Er werd toen veel meer op gebruikswaarde gefokt, minder op economie of uiterlijk. Kennis was toen ook heel specifiek gericht op het paard en hoe het gezond te houden, zeg maar er het langst mee te doen. Daarnaast was de mens heel anders. Als je kijkt wat er gebeurd is in onze manier van leven. We eten zulke onzin- energetisch laag en bewerkt voedsel. Houden paarden op manieren die niet bij hun natuur passen. Mensen zijn niet meer nuchter: vroeger zette we paarden in een stapmolen om energie op te wekken, nu kost het energie.... Het hele fundament is anders en dat is geleidelijk gegaan.

In het begin van het interview gaf je aan dat harmonie bereiken doel is van je lessen. Hoe bereik je harmonie met je paard?

“Harmonie is nodig voor alles wat je met het paard doet. Een van de belangrijkste dingen is het scheppen van rust, of het vermijden van chaos. Wij mensen creëren veel onrust, en dat kan in kleine dingen zijn. Door de kleinste gebaren, positie, zit, bewegingen ed consequent en duidelijk te houden, creëer je rust voor het paard. Iets anders is het constant aanwezig zijn in het hier en nu en precies zijn. Soms wordt ik bij een paard gehaald en dan gebeurd er al genoeg als ik het paard pak. Het dier begint te gapen, eigenaar ontroerd. Ik hoor dan ook: “ hij is altijd anders als jij er bent”. Vooral geen chaos creëren en ‘het willen’ loslaten. Verantwoordelijkheid nemen en precies timen. Bewust met je lichaam kunnen bewegen”.

Dit lijkt me niet eenvoudig om over te brengen op mensen? Hoe doe je dat in je lessen?

“Ik wil mensen herinneren aan het leven, omdat met een wakkere houding vol rust en vertrouwen iedereen het kan. Maar we zijn ingedut. Een goede leraar is bereid de verhoudingen te veranderen, zodat de leerling de leraar voorbij streeft. Als ik jou (auteur) kan laten rijden zodat je de Olympische spelen wint, fantastisch toch. Ik heb leraren gezien die uit alle macht de verhouding met de leerling in stand willen houden.

Ik start met wat er nu is, en dat kan elke week anders zijn. We hebben wel een doel, een richting, maar gaan uit van het nú, de huidige omstandigheden. De mens leren aanwezig te zijn, duidelijk te zijn en richting te geven, kan zowel op de grond als op het paard. Wat in de praktijk werkt is voor elke persoon en elk paard anders. Mijn uitdaging is dan ook de mens aan te spreken op waar hij nu is, want groei is inherent aan het leven dat hoeft je niet te willen. Voor groei en verandering is niets dan leven nodig, je hoeft er niets extra's voor te doen. Pas als je wilt dat er niets veranderd moet je in actie komen, maar een dergelijke actie is dwaas omdat alles hier op aarde groeit, veranderd van vorm of kleur, niets blijft gelijk, dat kan eenvoudig weg niet. Je hebt dus vertrouwen nodig in het ritme van het leven en een alerte, aandachtige houding, dan gebeuren wonderen en positieve verandering eerder als wanneer je perse nu wilt veranderen. Iets perse willen werkt blokkerend.

We doen hetzelfde met de paarden, we sussen hun intuïtie in slaap. Ik zie steeds meer paarden die niet met het collectieve paardenbewustzijn in contact staan. Kijken wezenloos van zich af. Of zijn braaf als een robot. Ook veel paarden zitten als het ware te veel in hun hoofd, hebben soms geen enkel idee van hun achterbenen, geen vertrouwen in hun bekken en staan vervolgens stil of vluchten of raken kreupel. Of ze zijn heet, dat is dan nog makkelijk, want daar kun je mee vechten, daar wordt van alles aangehangen en dan loopt ie nog. Maar één die als oplossing kiest te blijven staan, omdat het niet klopt hoe de mens 'vraagt', dat is voor velen al lastiger. Wat doe je met zo'n paard?

Werk je ook samen met anderen?

“Bij twijfel laat ik de eigenaar een dierenarts, osteopaat, hoefsmid of andere deskundige raadplegen. Verder werk ik samen met Rian Jonkers, die werk verricht op het gebied van healing en natuurgeneeskunde voor mens en paard.

Voor meer informatie over de mogelijkheden kijk op www.2bOne.nl

Mijn eigen ervaring

In het afgelopen jaar ben ik enorm gegroeid in mijn werk met paarden. Ik verzorg Swinger een 19 jarige KPWN-er die veel meegemaakt heeft in zijn leven en de afgelopen jaren volledig in elkaar is gereden door de slof en onder de medicijnen heeft gezeten om hem rustig te houden. Rijden een jaar geleden was geen succes, hij scheurde alleen maar rond in blinde paniek. Ik ben begonnen met grondwerk, en heb geleerd meer aanwezig, duidelijk te zijn, en constant te zijn. Het werpt duidelijk zijn vruchten af. Ik heb hem in een rustige gang en bewust over plastic laten lopen, iets wat een jaar geleden niet was gelukt. Swinger reageert op welke vorm van druk dan ook door te vluchten, in zichzelf of gewoon wegrennen. Inmiddels hebben we hem laten merken dat vluchten geen oplossing biedt. En dat het niet nodig is. Ook heb ik een osteopaat erbij gehaald. Bianca is in de lessen zowel aanwezig als afwezig, op de juiste momenten. Ze leert mij voelen, geeft feedback over wat het paard laat zien en dat geeft mij de mogelijkheid mijn gevoel te verifiëren. Ik heb het idee dat we samen aan het werk zijn. Ze geeft positieve feedback, zegt vaak wat er goed gaat waardoor je groeit. Last pauzes in waar nodig. Ze denkt van te voren ook na over de les, wat mij laat zien dat ze betrokken is.

Wat ik ook erg waardeer is dat ze zoekt naar de woorden/beelden waar ik iets mee kan. Ze geeft aan waar het paard is en wat hij wel of niet kan om welke reden. En ze is eerlijk. Als het niet kan, dan kan het niet, en doet ze het ook niet. Niets ten koste van het paard.

Laura Möller